

"U bent goden" - Johannes 10:34-36

(FFOZ)

In the Gospel of John (Yochanan), Yeshua defended himself against a blasphemy charge by appealing to an obscure Jewish interpretation of Psalm 82.

It was the "Feast of Dedication," and our Master Yeshua was in the Temple when some of the authorities demanded, "So how long will you keep us in suspense? If you are the Mashiah, say it now so we can hear with our own ears" (Yochanan 10:24, DHE). Yeshua replied with a mysterious declaration: "I and the Father are one," and he referred to himself as the Son of God. They picked up stones to stone him, but he deftly evaded the charge of blasphemy by offering an explanation from a rabbinic teaching about Psalm 82.

The Levitical choir in the Temple sang Psalm 82 in the Temple every Tuesday. Maybe it was Tuesday when this dispute in the Temple took place. Here is the important verse from Psalm 82:

I said, "You are gods, sons of the Most High, all of you; nevertheless, like men you shall die, and fall like any prince." (Psalm 82:6-7)

Yeshua said to the men who wanted to stone him: Is it not written in your Torah [in Psalm 82:6], "I have said, 'You are gods'"? See, one to whom the word of God comes is called a 'god.' The Scripture cannot be violated. How can you say to the one that the Father sanctified and sent to the world, "You are a blasphemer" because I said I am the son of God? (Yochanan 10:34-36, DHE)

This statement is difficult to understand. What does he mean by "those to whom the word of God came," and why were they called gods? The Hebrew word for "gods" can also be translated as "judges" or "angels." In this context, however, it seems to mean divine beings. To understand what Yeshua was talking about, we need to study how the rabbis understood and taught that verse from Psalm 82.

"Gods" at Mount Sinai

According to a popular Jewish teaching about Psalm 82, the Psalm originally addressed the entire nation of Israel after they received the Torah at Mount Sinai. In that explanation, the

In het evangelie van Johannes (Yochanan), verdedigde Yeshua zich tegen een godslastering, met een beroep op een obscure Joodse interpretatie van Psalm 82.

Het was de "Feest van Toewijding," en onze Meester Yeshua was in de tempel toen enkele van de autoriteiten vroegen: "Hoe lang blijf je ons in spanning houden? Als u de Mashiah bent, zeg het nu, zodat we het met onze eigen oren kunnen horen" (Yochanan 10:24, DHE). Yeshua antwoordde met een mysterieuze verklaring: "Ik en de Vader zijn één", en hij noemde zichzelf de Zoon van God. Ze pakte stenen op om Hem te stenigen, maar hij ontweek behendig de beschuldiging van godslastering door het aanbieden van een verklaring van een rabbijnse leer over Psalm 82.

Het Levitische koor in de tempel zong Psalm 82 elke dinsdag in de tempel. Misschien was het dinsdag toen dit geschil in de tempel plaats vond. Hier is het belangrijk vers uit Psalm 82:

Ik zei: "Gij zijt goden, zonen van de Allerhoogste, toch zult gij allemaal, als mensen sterven, en als elke prins vallen." (Psalm 82:6-7)

Yeshua zei tot de mannen die hem wilden stenigen: Is er niet geschreven in uw Tora [in Psalm 82:6]: "Ik heb gezegd: 'U bent goden'"? Zie, degene tot wie het woord van God komt wordt een 'god' genoemd. De Schrift kan niet overtreden worden. Hoe kun je zeggen tot degene die de Vader heiligde en naar de wereld zond: "Je bent een godslasteraar" omdat ik zei dat ik de zoon van God ben? (Yochanan 10:34-36, DHE)

Deze verklaring is moeilijk te begrijpen. Wat bedoelt hij met "degenen tot wie het woord Gods gekomen is," en waarom werden ze goden genoemd? Het Hebreeuwse woord voor "goden" kan ook als "rechters" of "engelen" vertaald worden. In deze context, echter lijkt het goddelijke wezens te betekenen. Om te begrijpen waar Yeshua het over had, moeten we onderzoeken hoe de rabbijnen dat vers van Psalm 82 begrepen en onderwezen.

"Goden" op de berg Sinai

Volgens een populaire Joodse leer over Psalm 82, was de psalm oorspronkelijk gericht tot het hele volk van Israël na ontvangst van de Tora op de berg Sinai. In die verklaring verhoogde het ge-

gift of receiving God's holy Torah at Mount Sinai elevated the spiritual state of Israel to an angelic, divine level. They became like divine beings—like gods, so to speak—immortal and pure. If the people at Mount Sinai had kept the Torah and not sinned, they would have retained their divine, godlike status and been ever after “sons of the Most High.” When they sinned by making the golden calf, however, they lost their divine status:

It is written, “I said, ‘You are gods, and all of you are sons of the Most High.’” When Israel stood at Mount Sinai and received the Torah, the Holy One, blessed be he, said to the angel of death, “You may have power over all the other nations, but not over this people, for they are my portion, and just as I live forever, so will my children be eternal.” ... Yet you refused to remain faithful and did evil and said to the golden calf, “This is your God, O Israel.” Because you sinned, “You will die like men.” (Midrash)

The same traditional interpretation of Psalm 82 appears in several other sources. For example, the following teaching appears in the Talmud:

We should be grateful to our forebears, for had they not sinned by making the golden calf, we would not have been born into the world, as it says in Psalm 82, “I said, ‘You are “gods”; you are all sons of the Most High.’” After they sinned, however, the LORD told them, “Now that you have done evil, though, ‘You will die like mere men.’” (Talmud)

The Master's Argument

In his discussion in the Temple, Yeshua countered his critics who said that he was blaspheming by claiming to be divine. He said, “He called them gods, to whom the word of God came.” This language employs the same teaching about Psalm 82 that supposes the passage referred to Israel when they received the Torah at Sinai—the “word of God.” Those “to whom the word of God came” were the Israelites on the day of the giving of the Torah at Sinai. The rabbis explain that the LORD declared them to be “like gods” and sons of the Most High.

schonk van het ontvangen van Gods heilige Tora op de berg Sinaï de geestelijke toestand van Israël tot een engelachtig, goddelijk niveau. Zij werden als goddelijke wezens - als goden, om zo te zeggen - onsterfelijke en zuiver. Als de mensen op de berg Sinaï de Tora gehouden hadden en niet gezondigd, dan zouden ze hun gewijde, goddelijke status hebben behouden en daarna altijd "zonen van de Allerhoogste" geweest zijn. Toen zij zondigden door het gouden kalf te maken, verloren ze hun goddelijke staat:

Er staat geschreven, " ik zei, 'Gij zijt goden, en u allen zijt zonen van de Allerhoogste.'" Toen Israël bij de berg Sinaï stond en de Tora ontving, zei de Heilige, gezegend zij Hij, tegen de engel van de dood: "Je kunt macht hebben over alle andere naties, maar niet over dit volk, want zij zijn mijn deel, en net zoals ik voor eeuwig leef, zo zullen mijn kinderen eeuwig zijn." ... Maar je weigerde trouw te blijven en deed wat kwaad was en zei tegen het gouden kalf: "Dit is uw God, o Israël." Omdat je zondigde, " zult gij sterven zoals mensen." (Midrasj)

Dezelfde traditionele interpretatie van Psalm 82 komt in verschillende andere bronnen voor. Bijv. in de Talmoed verschijnt het volgende onderwijs:

We moeten dankbaar zijn voor onze voorouders, want hadden ze niet gezondigd door het maken van het gouden kalf, zouden we niet in de wereld geboren zijn, zoals het zegt in Psalm 82, "ik zei, "Je bent "goden", jullie zijn allemaal zonen van de Allerhoogste.'" Nadat ze echter gezondigd hadden, vertelde de HEERE hen: "Nu je echter kwaad hebt gedaan, 'zul je als onveranderde mensen sterven.'" (Talmoed)

Het Argument van de Meester

In zijn discussie in de Tempel, ging Yeshua tegen zijn critici in die zeiden dat hij lasterde door te beweren goddelijk te zijn. Hij zei: "Hij noemde hen goden, tot wie het woord Gods kwam." Deze taal gebruikt dezelfde leer over Psalm 82 die aanneemt dat de passage naar Israël verwijst toen het de Tora op de Sinaï - het "woord van God" - ontving. Die "tot wie het woord Gods kwam" waren de Israëlieten ten dage van het geven van de Tora op de Sinaï. De rabbijnen leggen uit, dat de HEERE ze verklaarde "als goden" en zonen van de Allerhoogste te zijn.

Yeshua used this interpretation of the passage to argue his case. God set Israel apart as his own and gave the people of Israel his Torah, and they were called “gods” and “sons of the Most High.” If so, how much more should the one whom the Father set apart as his very own and sent into the world merit to be called the same? According to the teaching about Psalm 82, if the people of Israel had not sinned, they would have retained the status of “gods” and “sons of God.” How much more so should the one without sin deserve to assume those same titles?

Yeshua gebruikte deze interpretatie van de passage om zijn zaak te bepleiten. God stelde Israël apart als het Zijne en gaf het volk van Israël Zijn Tora, en ze werden "goden" en "zonen van de Allerhoogste" genoemd. Als dat zo is, hoeveel te meer moet degene die de Vader apart zet als zijn eigene en in de wereld gezondene verdienen evenzo te worden genoemd? Volgens de leer over Psalm 82, als het volk van Israël niet had gezondigd, zouden zij het statuut van "goden" en "zonen van God" hebben behouden. Hoeveel te meer moet de ene zonder zonde verdienen om diezelfde titel te ontvangen?

© 2011 First Fruits of Zion, Inc. | All Rights Reserved

Printed from: http://ffoz.org/messiahonline/articles/difficult_sayings/you_are_gods.php